

عنوان مقاله:

توسعه تاپسیس با در نظر گرفتن پراکندگی بین شاخصهای هر گزینه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت صنعتی، دوره 16، شماره 49 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سیامک خیبری - دانشجوی دکترای مدیریت تحقیق در عملیات، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه فردوسی مشهد

مصطفی کاظمی - استاد گروه مدیریت، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

تاپسیس که در گروه جبرانی روشهای تصمیمگیری قرار دارد، بر این مفهوم که گزینه انتخابی باید کمترین فاصله را باراه حل ایدهآل مثبت و بیشترین فاصله را با راه حل ایدهآل منفی داشته باشد، استوار است. وجود روند یکنواخت افزایشی کاهشی در شاخصهای مثبت و منفی از جمله ویژگیهای تاپسیس در تعیین نقاط ایدهآل مثبت و منفی است. ایندرا حالی است که میزان مطلوبیت اختصاص یافته به تصمیمگیرنده بعد از یک سطح مشخصی در هر شاخص چندان ملموس نخواهد بود. بنابراین در رتبهبندی گزینهها علاوه بر مقدار هر گزینه در هر شاخص، مقدار توازن بین شاخصهای هر گزینه باید در نظر گرفته شود تا یک گزینه که در یک شاخص مهم دارای جایگاه مناسب است ولی در سایر شاخصها جایگاه مناسبی ندارد، شانس اول انتخاب نباشد. برای این منظور در این مقاله سعی شد با اضافه کردن بعد مجازی به ماتریس تصمیم که از انحرافات میان شاخصهای هر گزینه حاصل میشود، ضعف ذکر شده تا حد ممکن جبران شود. به منظور ارزیابی روش ارائه شده، از سه مثال متفاوت استفاده شد. بدین ترتیب که ابتدا توسط روش پیشنهادی، تاپسیس، Deng، VIKOR و SAW هر یک از سه مثال ارائه شده حل و سپس با استفاده از ضریب همبستگی اسپیرمن تعداد همبستگیهای معنی دار میان روش پیشنهادی و تاپسیس با سه روش دیگر مقایسه شد. در ادامه درصد مشابهت رتبه بندیش روش پیشنهادی و تاپسیس با Deng، VIKOR و SAW مقایسه شد

کلمات کلیدی:

تاپسیس، نقطه ایده آل مثبت و منفی، پراکندگی بین شاخصها، مطلوبیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/889938>

